

Ilari Kähönen

Sielujen värit ja ääriviivat,

hierspiirroksia 2013- 2024

Galleria Aarni 27.11. - 22.12.2024

Taiteilija Ilari Kähönen

- Olen työskennellyt yhtäjaksoisesti ammattitaiteilijana lähes neljä vuosikymmentä valmistuttuani taidemaalariksi Vapaasta taidekoulusta 1991. Kuvataiteen maisterin tutkinnon suoritin 2012 Kuvataideakatemiassa. Olen pitänyt lukuisia näyttelyitä ja osallistunut ryhmä- ja yhteisnäyttelyihin eri puolilla Suomea. Teoksiani on monissa julkisissa ja yksityisissä kokoelmissa.

Kansainvälinen ympäristö- ja performanssitaiteilija

Olen luonut kansainvälistä uraa performanssia ja ympäristötaidetta yhdistävässä työryhmässä NAPS, Natura Arte Post Scriptum -Luonnon ja Taiteen jälkisanat. Työryhmän toinen jäsen on kuvataiteilija Päivi Maunu. Olemme osallistuneet lukuisiin näyttelyihin ja taidefestivaaleihin Suomessa ja ulkomailla, mm. Soulissa, New Yorkissa, Minskissä ja Livingstonessa Sambiassa.

Korkeimman kaiun saa -näyttelyssä Rauman taidemuseossa 2017 NAPS toteutti sokeripalamosaiikin Lippu, lappu, loppu. Mukana oli myös dokumentointi Malminkartanon ala-asteen koululaisten kanssa 2016 luodusta yhteisötaideteoksesta.

Yhteisö- ja ympäristötaide on kiinnostanut minua aina. 1999–2001 osallistuin kolmeen Mätäjoki-näyttelyyn, 2005 Skutsi-näyttelyyn Helsingin Keskuspuistossa ja 2007 Malmin Puisto-näyttelyyn.

Neula, lanka ja kangas

Olen jatkuvasti kokeillut uusia keinoja ja välineitä: 1999–2005 työstin suurikokoisia applikaatioita käyttäen neulaa, lankaa ja kangasta, mikä oli sen ajan mieskuvaan sopimatonta ja epätyypillistä. Näyttelyt galleria Bakeliittibambissa 1999–2002 herättivät suurta kiinnostusta, ja 2004 osallistuin Lönnströmin Taidemuseon yhteisnäyttelyyn Virkaten ja höyläten. Olin myös 2022–2023 mukana Helsingin Taidemuseon Pehmo-näyttelyssä, jonka teemana oli pehmeät välineet nykytaiteessa.

Helsingin Taidemuseon ja Rovaniemen Taidemuseon kokoelmissa on lankateoksiani. Päiväkoti Kissankelloon toteutin rakennuttajan ja Helsingin taidemuseon yhteistyönä 2005 käsin läpiparsimani ja neulomani esiripun nimeltä Sovitus.

Hierspiirros

Idean hierspiirtämiseen löysin sattumalta luonnoslehtiöni sivujen välistä 1991. Siitä lähtien olen kehittänyt sitä ilmaisullisesti eteenpäin. Tekniikka perustuu kahden paperipinnan, väripigmentin ja käden liikkeen kohtaamiseen. Teokset syntyvät katseelta pimennossa.

Ensimmäinen hierspiirrosnäyttely oli Taidemaalariiliiton galleriassa 1995. Vuonna 2013 siirryin suurista lankateoksista takaisin piirtämiseen, hierspiirrosjatkumon Never Ending Drawing myötä. Nämä teokset muodostavat tulevan 2024 galleria Aarnin näyttelyn sisällön.

Olen työskennellyt 11 vuotta päivittäin näiden A3-kokoisten piirustuskirjojen parissa ja pitänyt useita yksityisnäyttelyitä kirjojen piirroksista. Viimeisimmät ovat olleet Helsingissä Korjaamon galleriassa 2015, galleria A2:ssa 2019, galleria Jäähuoneessa Joutsassa 2021 ja Vihdissä galleria Pictorisissa 2022. Näyttelyissä olen demonstroinut katsojille tätä outoa ja kaunista piirrosmenetelmää ja sen lopputulosta: hierspiirrosta.

Raimo ja Maarit Huttusen Helsingin taidemuseolle lahjoittamassa kokoelmassa on mm. kymmenen hierspiirrosta vuosilta 1991–2007. 2024 Valtio hankki kokoelmiinsa kaksi hierspiirrosdiptyyppiä Taidegraafikoiden TEOS 2024 -tapahtumasta.

Kuvataideaktiivi

Toimin kuvataiteen järjestökentällä: Uudenmaan-taidetoimikunnassa Helsingin Taiteilijaseuran hallituksessa, Suomen Kuvataidejärjestöjen Liitossa sekä Suomen taideakatemian säätiön hallituksessa 2017–2024. Olin ideoimassa säätiön taiteilijoiden toimeentuloa ja asemaa käsittelevää Ruokkiva käsi -seminaaria Tampereella 2023. Taideopetusta olen antanut mm. Helsingin Työväenopistossa, Oriveden Opistossa ja Kuvataideakatemiassa 1990–2020.

"Läsnäolon on tunnuttava sormenpäiden kärjissä, jotka näkevät tarkemmin kuin silmät."

Lausuin näin kauan sitten, 1990-luvulla, ja nyt huomaan pitäneeni kiinni tuosta ajatuksesta koko urani ajan, vaikka siinä samalla on jotakin outoa ja selittämätöntä. Käy se myös vapaan taiteilijan motosta. Olen sanomastani yhä äärettömän ylpeä.